

Els papers de Salamanca, a casa

Gairebé 75 anys després de la Guerra Civil, el Tribunal Constitucional ha sentenciat la legalitat del retorn dels papers de Salamanca a Catalunya, en data 31 de gener del 2013. La Comissió de la Dignitat, encapçalada per l'advocat Josep Cruanyes, valora positivament aquesta sentència perquè repara un dels aspectes de la repressió franquista, però alhora exigeix la convocatòria d'una comissió mixta, per dur a terme les transferències que falten, inclosos els documents dels ajuntaments. Quan l'any 2005 un projecte de llei del PSOE permetria aprovar el retorn de la documentació expropiada als seus legítims propietaris, des dels particulars a la Generalitat, incloent-hi els partits polítics i les organitzacions sindicals, es va posar en peu de guerra el Partit Popular, que sempre ha volgut passar pàgina de la Guerra Civil, sense exigir-ne responsabilitats, com tampoc no n'ha volgut demanar mai a la Dictadura franquista i als seus executors.

Així, l'11 de juny del 2005, encoratjats per la cúpula del PP i amb l'escriptor d'extrema dreta Alfonso Ussía, que tenia la barra de plantejar el retorn dels papers de Salamanca com un espoli i mutilació de l'Arxiu (el retorn dels documents catalans suposen un 3% dels existents i se'n queden còpies autèntiques), entre 30.000 i 80.000 individus, segons fonts oficials, es van manifestar a la plaça Major de Salamanca i carrers propers a l'Arxiu en protesta pel retorn dels documents a Catalunya, ja que els havien dit que els catalans volíem trencar la unitat de l'Arxiu de la Guerra Civil, que ells custodiaven. Tant l'Ajuntament local com la Junta de Castella i Lleó no volien reconèixer que els documents foren requisats, és a dir, robats, per l'exèrcit franquista a Catalunya, que els va confiscar amb l'entrada del que ells mateixos anomenaven exèrcit d'ocupació de Catalunya. Des del 5 de juliol de 1939, que es van emportar els darrers papers de Barcelona, i fins el 2005, aquests documents han estat injustament a l'arxiu de Salamanca.

Esperem que definitivament aquesta història arribi al final, amb permís dels farsants del Partit Popular. Faria bé el conseller de Cultura de la Generalitat, Ferran Mascarell, de no fiar-se gens ni mica del ministre espanyol d'Educació, Cultura i Esports, José Ignacio Wert, anar al seu ministeri i no sortir-ne fins a tenir la total certesa que les 650 caixes de documents pendents de retorn, siguin restituïts de manera immediata i sense més dilacions.